REDACȚIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia
Brașov, piața mare nr. 30.
Scrisorĭ nefrancate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrimit.
INSERATE
se primesc la Administrațiune în Brașov și la următórele
BIROURI de ANUNȚURI:
în Viena: la N. Dukes Nachf. Nux. Augenfeld & Emeric Lesner, Heinrich Schalek, A. Oppelik Nachf. Anton Oppelik. în Budapesta: la A. V. Goldberger, Ekstein Bernat, Iuliu Leopold (VII Erzsébet-körut).
PREȚUL INSERȚIUNILOR: o seria garmond pe o colónă 10 banĭ pentru o publicare. — Publicărĭ mai dese după tarifă și învoială. — RECLAME pe pagina 3-a o seria 20 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANUL LXVI.

„GAZETA“ iese în fiăcare ḑi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 24 cor., pe șése lunĭ 12 cor., pe trei lunĭ 6 cor.
N-rii de *Duminecă* 2 *fl.* pe an
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 francĭ, pe șése lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 fr.
N-rii de *Duminecă* 8 francĭ.
Se prenumeră la tóte oficiele poștale din întru și din afară și la d-nii colectorĭ.
Abonamentul pentru Brașov
Administrațiunea, Piața mare, Târgul Inului Nr. 30, etagiu I.: Pe un an 20 cor., pe șése lunĭ 10 cor., pe trei lunĭ 5 cor. Cu dusul în casă: Pe un an 24 cor., pe 6 lunĭ 12 c., pe trei lunĭ 6 coróne. — Un esemplar 10 banĭ. — Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 33. Brașov, Miercurĭ 12 (25) Februarie. 1903.

Contrastele politicei maghiare.

Numai póte fi adĭ nimĕnui necunoscut, că politica interióră a monarchiei nóstre, în ce privesce cu deosebire Ungaria, nu concordéză cu politica ei esterióră, pe care diplomația austro-ungară a inaugurat'o de un șir lung de ani în Orientul europên. S'a enunțat adecă ca directivă a politicei orientale a Austro-Ungariei de a lua în scut statele micĭ independente din Orient, umblând a câștiga simpatiile lor și stăruind pentru susținerea stărilor create și a păcii în Peninsula balcanică.

E interesant că tocmai un bărbat de stat ungur, contele Andrassy, a fost, care a accentuat mai mult acea direcțiune politică amicabilă față cu interesele desvoltării statelor și popórelor dela Dunăre și din Balcanĭ. Dér înzadar! Politica acésta esterióră n'a putut secera succese, fiind-că a fost mereu desavuată de politica interióră a elementului domnitor din Ungaria. Față cu naționalitățile nemaghiare dinăuntru acésta politică a rĕsturnat cu fundul în sus principiile liberale, tolerante și conciliante, ce le adoptase oficiul nostru de esterne în raporturile monarchiei cu popórele orientale.

Destul l'au ținut de rĕu pe Andrassy conaționalii sĕi maghiarĭ, pentru că a fost sprijinit nisuințele de independență ale României încheiând cel dintâiŭ un tractat comercial de sine stătător cu ea, pe când nu se liberase încă de sub suzeranitatea Turciei, și pentru-că a favorisat acțiunea rĕsboinică a Rusiei în contra Turciei prin aceea, că a stăruit, ca monarchia nóstră sĕ păstreze strictă neutralitate.

Tóte silințele ce și le-a fost dat contele Iuliu Andrassy de pe atuncĭ de a câștiga simpatiile și încrederea țĕrilor și popórelor creștine din Orient, au trebuit sĕ rĕmână fără efectul cuvenit, pe câtă vreme sistemul politic dinăuntru era și devenia din ḑi în ḑi mai ostil liberei desvoltărĭ a poporațiunei române și slave din Ungaria. Acésta a constat'o mai târḑiu ministrul de esterne Kalnoky, când a ḑis în delegațiunĭ, că este o cerință capitală pentru apĕrarea prestigiului monarchiei în afară, ca politica ei interióră sĕ fie adusă în consonanță cu cea esterióră séu cel puțin sĕ nu-i fie diametral opusă.

Din causa acésta contele Kalnoky a și căḑut în disgrația guvernanților ungurĭ și a trebuit sĕ se retragă.

După-cum în urma nisuințelor nedrepte șoviniste s'au desfășurat cu anii lucrurile înăuntrul Ungariei, adĭ este un anachronism, décă nu chiar o absurditate, de a mai vorbi de nisuința bărbaților de stat ungurĭ de a face ca Ungaria sĕ fie iubită la popórele din Balcanĭ, cum a vorbit contele Ștefan Tisza în discursul sĕu asupra proiectelor militare, ținut Sâmbătă în dietă.

Contele Ștefan Tisza, după-ce a afirmat, că Ungaria nu-șĭ póte împlini misiunea sa istorică în Orient, decât numai ca membru paritetic și investit cu-o influință decisivă a organismului acestei monarchii, care sĕ aibă o armată destul de tare ca sĕ se pótă valora ca putere mare, adause: „Trebue sĕ ne folosim (noi Ungurii) de anii păcei și trebue sĕ câștigăm încrederea micelor state balcanice. Trebue sĕ le convingem, că alta nu voim, decât sincera apĕrare a independenții lor“.

Frumóse vorbe. Însĕ unde sunt cei ce s'ar mai pute încrede adĭ în ele, după câte le aud ḑilnic despre pericolul, care amenință esistența și desvoltarea națională a popórelor nemaghiare din Ungaria? Cine sĕ mai crédă în sinceritatea asigurărilor bărbaților de stat maghiarĭ, când tótă lumea vede, că nicĭ drepturile de limbă, câte sunt garantate naționalităților în legile țĕrei ungurescĭ, ei nu le respectéză.

Rĕposatul conte Andrassy și-a fost luat odinióră un avênt frumos în direcțiunea salutară de a încheia sinceră alianță cu statele, ce ne înconjură, dér acel timp a trecut de mult. Pe atuncĭ liberalismul maghiar nu'șĭ pierduse încă tot nimbul, de care se bucurase odinióră; pe atuncĭ încă nu era demascat de fapte petrecute, ca adĭ.

De geaba fiiul faimosului crescĕtor și propagator al șovinismului violent se silesce a capacita pe estremii din oposiție, că Ungaria trebue sĕ susțină legăturile ei cu Austria și sĕ contribue în propriul interes, ca monarchia sĕ fie tare pentru a pute câștiga simpatiile popórelor vecine căcĭ el nicĭ înaintea acestor conaționalĭ ai sĕi nu mai are credĕment, nicĭ la ei nu mai întîmpină încredere.

Ca Ungaria sĕ-șĭ pótă împlini frumósa chemare, ce o are, de-a strînge legăturile de amiciție cu statele micĭ vecine și a-se bucura de deplina lor încredere, e de lipsă înainte de tóte sĕ-șĭ schimbe radical politica interióră și sĕ dea cea dintâiŭ dovadă a sincerității și cel dintâiŭ esemplu salutar prin împăcarea proprielor sale popóre.

România și chestiunea macedoneană. Oficiosul „*Ind. Roum.*“ scriind despre declarațiile ministrului de externe frances *Delcassé* referitóre la egala tratare a tuturor rasselor din Macedonia, precum și despre posiția României în acéstă chestiune relevéză, că Macedonia în privința etnică *nu e țéră unitară*. La soluția chestiunei trebue sĕ se țină cont de interesele tuturor rasselor. În Macedonia există o numĕrósă *populație românéscă*, loială sentinelă a civilisațiunei, element de ordine și de progres. Guvernul român păstréză o atitudine liniștită fiind sigur, că factorii chemațĭ vor avé în vedere pe Cuțovlahĭ la resolvirea problemei de egală îndreptățire.

Oficiosul român își esprimă încrederea față cu *Pórta*, care sprijinesce în mod sincer sforțările puterilor îndreptate spre ameliorarea situației prin reforme potrivite. *România* are interese identice cu acelea ale marilor puterĭ și doresce menținerea păcii, pentru a se pute consolida în interior și e convinsă, că interesele ei esterne nu vor fi sacrificate.

Maghiarii și politica balcanică a monarchiei.

În primul nostru articol de ierĭ, am arătat, că contele Stefan *Tisza* a luat în ședința de Sâmbătă a dietei cuvêntul, pentru a ține un lung discurs, în care a făcut apĕrarea proiectelor militare. Contele Tisza a vorbit între altele și despre politica balcanică a monarchiei. Din acéstă parte a discursului sĕ reținem următórele:

....„Națiunea maghiară numai atuncĭ póte sĕ-șĭ garanteze esistența, numai atuncĭ póte sĕ-șĭ pună esistența pe base sigure, décă va împiedeca în Peninsula-balcanică formațiunĭ, carĭ fie pe basă centraliste, fie pe temeiurĭ federaliste ar forma un inel de bronz în jurul granițelor nóstre. Acestei misiunĭ nu póte corespunde națiunea, decât atuncĭ, când pe basa parității rĕmâne membru influent într'un organism, care e destul de puternic, ca sĕ-șĭ arunce în cumpĕnă cuvêntul decisiv, ca mare putere europénă.

Constelațiunile, carĭ se arată la granițele nóstre de ost și de sub, sunt direct acelea, carĭ adĭ mai mult ca orĭ și când fac sĕ fie un interes vital pentru noi, de a căuta *alianțe durabile*; a căuta legăturĭ permanente, pentru-ca apoi sĕ dispunem de forță suficientă pentru a resolvi cestiunile naționale vitale, cestiunile marĭ, carĭ pot servi ca garanție de esistență.... Trebue, ca acele micĭ fracțiunĭ de popóre, între carĭ se sémănă cu atâta maliție antipatia contra națiunei maghiare, sĕ recunóscă, că libera lor desvoltare și independența lor

---

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

Istoria unei crime.

De **Maxim Gorki.**

1.

Într'o ḑi, pe când stăteau la prânḑ, ḑise mama către Ionel Kusin: „Ar trebui sĕ te ducĭ în oraș, Ionel!“

Ionel tăcea. El își curăța tocmai un cartof fierbinte, își făcuse gura gurgoiu și sufla tare pe degete și își încruntă sprîncenele.

Mama se uita la fața lui rotundă și tînĕră, suspină și repetă ceva mai încet: „De sigur, ar trebui...“

— De ce? întrebă Ionel, aruncând cartoful dintr'o palmă în cealaltă.

— Ia sécurea și plécă!

— Sunt destui de-ai noștri cu securĭ pe acolo!

— Atuncĭ ia lopata... o sĕ umpleĭ ghețăriile în curând.... Póte vei tăia lemne, séu vei pute face alt-ceva.. și țĭ vei pute câștiga pânea.... încercă Ionel!

Ionel avea și el de gând sĕ mérgă în oraș, dér nu rĕspunse bĕtrânei nicĭ un cuvênt. În timpul celor două sĕptĕmânĭ, ce a trecut de la mórtea tatălui, ajunse la conscienta independenței sale. La pomană pentru întâia dată avŭ și el dreptul sĕ bea rachiŭ, fără sĕ-i ḑică cine-va ceva, ér acum se preumbla prin sat țanțoș și cu sprîncenele încruntate, ér cu mă-sa vorbia scurt, cum audise vorbind pe tatăl-sĕu.

După prânḑ mă-sa se apucă sĕ-șĭ cârpéscă blana, ér Ionel se sui după cuptor și peste vr'o jumĕtate de óră întrebă pe mă-sa: „Câțĭ banĭ ai?“

— O rublă și șése-ḑecĭ de copece.

— Cele șése-ḑecĭ de copece dă-mi-le mie.

— Ce sĕ facĭ cu ele?

— Imĭ trebue pe drum!

— Va sĕ ḑică te ducĭ?

— Da, mĕ duc.

— Ei bine, du-te dragul meu! Când vreĭ sĕ plecĭ?

—Mâne.

A doua ḑi în zorĭ, mama dădŭ fiului sĕu binecuvêntarea împreună cu iconița sfântului Nicolae.

Ionel își strînse bine brîul, își vîrî códa securei după el, trase căciula peste urechĭ, se bătŭ cu palmele peste șoldurĭ și ḑise: Haide! Rĕmâi sănĕtósă!

— Sĕ mergĭ cu Dumneḑeu! Păzesce-te de ómenii din oraș, bagă bine de sémă, căcĭ sunt șirețĭ. Nu bé vin.... grijesce de tine!

— Am înțeles! — ḑise Ionel, își potrivi căciula mai bine pe urechĭ și eșĭ.

Era încă întunerec. Ionel nu se depărtase ḑece pașĭ de colibă și când se întórse, sĕ mai vadă odată pe mă-sa, care stetea în portiță, nu o mai pute distinge, ci putea numai sĕ audă vorbele, carĭ rĕsunau în liniștea nopții pline de îngrijare:

„Vinul te duce în prăpastie, Ionel.... feresce-te de femeile din oraș.... bagă de sémă, sĕ nu te pricopsescĭ cu vre-o bólă de cele rele.

— Sănĕtate bună! mamă.

Și îi veni de-odată milă de mă-sa, îi părea rĕu de sat și de colibă. Se opri și ascultă.... totul era însĕ liniștit.... mama întrase în casă. El suspină și înaintă prin întunerecul tăcut și liniștit, care încă nu era colorat de roșéța dimineții.

Cum trecea așa înainte pe câmp, se gândea, că în oraș póte va avé noroc, sĕ pótă face nisce banĭ, ér la primăvară se va întórce acasă și va lua pe Vasilca de nevastă — și se gândea la Vasilca, care era o fată durdulie, voinică și curățică — orĭ póte va găsi vr'un loc ca rĕndaș la vr'un negustor cinstit și bogat, și atuncĭ nu se va însura cu Vasilca, ci cu vr'o ată din oraș.

Ionel pașia voinicesce, ér în dosul lui începeau a se ivi zorile, pe neobservate dispărură umbrele nopții și raḑele palide-gălbui ale sórelui de iérnă cădeau fără putere asupra câmpului acoperit cu zăpadă. Zăpada scârțiia sub picióre și Ionel începŭ sĕ cânte.

Cei trei bănuțĭ de argint îi sunau în buzunar și cum mergea el așa cântând, fel de fel de planurĭ îi treceau prin gând.

Drumul era bun, piciorul nu se cufunda în zăpada înghețată, aerul rece și curat îi înviora pieptul și zarea albastră era așa de încântătóre. Ómenii, pe carĭ îi întâlnia din când în drum se uitau la el cu drag. Pe mustecióra lui, ce de abia mijia, se pusese brumă, flăcăul își împingea bluza din sus înainte și se uita cu mulțumire, i-se părea că mustéța lui e mare și frumósă. Un corb se plimba pe lângă drum, Ionel dĕdŭ un flișcăit ascuțit

stă în strinse legăturĭ cu puterea națiunei maghiare și în primul rênd cu influența, ce o esercită acéstă națiune în politica esternă a monarchiei austro-ungare. Inainte de acésta cu 15—20 anĭ nicĭ n'ar fi trebuit, póte, sĕ spunem acestea. Atuncĭ când mișcarea în Peninsula balcanică a luat un caracter acut, când aveam înaintea ochilor pericolul, ce ne 'amenința de acolo, n'a fost maghiar, care sĕ-șĭ fi închis ochii, și décă politica nóstră esternă adeseorĭ și fórte mult a fost espusă atacurilor pătimașe, ea n'a fost atacată pentru-că era energică și activă, ci pentru-că nu se amesteca destul și nu lua posiție față cu marea putere a Rusiei.... Astădĭ de fapt domnesce pacea și liniștea în Balcanĭ și între marile puterĭ, carĭ dau direcția, esistă o înțelegere. Ar fi însĕ liniștea acésta, înțelegerea acésta, décă n'ar simți ele, că sunt puternice? Ar fi ea, décă n'am fi tarĭ? Nu va fi prea târdiu sĕ ne organisăm armata atuncĭ, când pericolul a isbucnit? Anii de pace și de liniște trebue sĕ-i folosim și sĕ deșteptăm *încredere* în micile state din Balcanĭ față de *sinceritatea* nóstră. Trebue sĕ le convingem, că nu vrem alt-ceva, decât sĕ le păstrăm independența și că avem forțe militare suficiente pentru a-ne esecuta scopurile ce urmărim. Din causa acésta nu ne este permis a refusa armatei forța suficientă tocmai acum, când și așa e mare înstrĕinarea între cele două părțĭ ale monarchiei.... Ar fi vai de țéra acésta, décă în massele populațiunei sale n'ar trăi conscienta, că nația nóstră e chemată spre probleme mari, pe carĭ trebue sĕ le împlinéscă, décă nu vré sĕ piară"....

Jubileul papei Leo XIII.

In diua de 20 Februarie au avut loc marĭ serbărĭ în Roma din incidentul jubileului de 25 anĭ al pontificatului lui Leo XIII. Sfântul părinte s'a presentat la amiadĭ în *sala regia*, unde a fost primit cu strigăte: „Sĕ trăiéscă papa!" In suita papei era curtea sa și garda nobililor.

Din sala regie a trecut în sala beatificărilor, unde îl așteptau 6000 persóne învitate, între carĭ și un numĕr de pelerinĭ din Belgia. Papa se urcà pe tron, avênd la drépta membrii familiei Pecci, ér d'astânga deputația extraordinară spaniolă. Mai departe erau de față șépte cardinalĭ, numeroșĭ episcopĭ și prelațĭ. Cardinalul *Ferrari* ținù un discurs de felicitare, la care a rĕspuns papa, mulțumind și dând binecuvêntarea. După acésta i-s'a dat papei o tiara și o medalie de aur.

Cu ocasiunea acestui jubileu i-s'au trimis papei sub titlul „dinarul lui Sf. Petru" din tóte părțile lumei 600,000 francĭ. Afară de acestea o mulțime de cadourĭ în aur și pietri scumpe. Triregnul împodobit cu brilante și rubine oferit papei cu acéstă ocasiune, a ieșit din atelierul renumitului aurariu Augusto Milani din Bologna. Cardinalul Boschi i-a presentat nisce blide de aur umplute cu 10,000 de galbenĭ. Archiepiscopul-cardinal Ferrari din Milano i-a predat într'un sicriu de abanos stégul primului pelerinaj italian, ce s'a făcut în Ierusalim. Țĕranii din Carpineto i-au oferit un coș împletit artistic plin de mere escelente din școla de pomĭ subvenționată de papa. Cei presențĭ se apropiau de tron și îi făceau reverența obicĭnuită în genunchĭ. Papa avea pentru fie-care câte un cuvênt de mângăiere. La sfêrșitul audienței miile de ómenĭ strigau: „*Trăiéscă Papa, rege al Romei!*"

Ceremoniile bisericescĭ mai imposante sunt reservate pentru diua de 3 Martie aniversarea încoronărei lui Leo XIII.

* * *

Papa a primit din tóte părțile lumei felicitărĭ și adrese. Fóia bisericéscă „*Unirea*" din Blașiŭ, care din acest incident a apărut în numĕr festiv, publică și adresa de felicitare, care s'a trimis Papei Leo XIII din Provincia metropolitană unită de Alba-Iulia și Făgăraș. Acéstă adresă e scrisă latinesce și în traducerea românéscă a „Unirei" este următórea:

Sfinției Sale P. P. Leo XIII.

Roma.

Preafericite Părinte!

Provincia bisericéscă a Românilor de ritul grecesc unițĭ cu Scaunul Roman de Alba-Iulia și Făgăraș, supusă domniei corónei apostolice a Sf. Stefan regelui Ungariei, se unesce în bucuria lumei catolice, privind la tine, Preafericite Părinte, cum ajungĭ anii lui Petru.

Primesce, rugămu-Te, Părinte Preabune, simțĕmintele fiilor tĕi.

Mulțumită pentru binefacerile cu carĭ n'ai încetat a îngrămădì neamul nostru, mai ales când deunădĭ pentru sĕrbătórea de două-orĭ seculară a unirei părinților noștri cu Scaunul Roman, cu părintéscă dragoste ne înbrățișai.

Iubirea către Scaunul Roman, Ție, Părinte preaiubite, ca la urmașul lui Petru, nu-Țĭ este dar de mic preț.

Fii salutat, mare Pontifice.

Sĕ trăiescĭ, preafericite Părinte. Târdiu sĕ te reîntorcĭ la ceriu și mult timp vesel sĕ petrecĭ în mijlocul poporului Quirin.

Dat în Blașiŭ, anul Domnului 1903, de la S. Uniune CCIII, 24 Ianuarie.

Ai Sfinției Tale
Cei mai obedie țĭ fii
(Urméză iscăliturile.)

Regele Sêrbiei asupra chestiuneĭ macedonene.

(O convorbire cu regele Alexandru).

Un corespondent al diarului „N. Fr. Pr." a fost primit în audiență de către regele Alexandru al Sêrbiei și a convorbit cu dênsul despre chestiunea macedonénă.

Regele Alexandru a dis, că politica puterilor îndreptată spre realisarea de reforme, carĭ vor ameliora administrația, fără sĕ atingă întegritatea Turciei, este de salutat în mod simpatic. Reformele însĕ trebue sĕ se întindă și asupra Sêrbiei vechĭ.

La întrebarea, décă în Sêrbia se crede, că ar fi de dorit *autonomia* Macedoniei, regele a rĕspuns categoric: *Autonomia ar fi soluția cea mai nenorocită.* Ea nu are temeiŭ nicĭ în istorie, nicĭ în raporturile naționale și sociale, o Macedonie autonomă n'ar puté mulțumi pe nimenĭ, ci din contră ar scormoni si mai tare rivalitatea popórelor, ér Turcia ar considera autonomia drept atentat la integritatea ei. Prin autonomie s'ar crea un nou stat, în care popórele chiar de la început s'ar combate pe viéță pe mórte.

Serbia, urmà regele, este pătrunsă de ideia păcii și ar fi bine, décă toțĭ factorii interesațĭ ar fi pătrunșĭ de aceeașĭ loialitate și rîvnă de pace, ca și Serbia.

SCIRILE DILEI.

— 11 (24) Februarie.

Ministrul president C. Szell a fost primit Dumineca în audiență de Maj. Sa. După amiadĭ Szell a fost primit de moștenitorul de tron archiducele Francisc Ferdinand. Se crede, că obiectul convorbirilor au fost proiectele militare.

Când vor fi recrutările? Ministrul de honvedĭ Br. Fejervary a adresat municipiilor o ordinațiune în care dice, că deóre-ce dieta n'a votat încă proiectele militare și abia décă le va vota înainte de finele lui Martie, *recrutările se vor amâna.*

Căsĕtorie. Domnul Senator și dómna George Eremie din Brăila fac cunoscută căsĕtoria fiiului lor d-l *Ioan Eremie* cu d-șóra *Irma Vermeulen* din Anvers. — Felicitările nóstre tinerei părechĭ și părinților!

Sinod parochial în Hĕrman. D-l George Comșa din Hĕrman ni-a comunicat adĭ următórele: In diua de Sâmbătă 1 Febr. v. nu s'a putut ține Sinodul anunțat, din causă, că protopopul tractului Brașov a fost împiedecat în acea di a lua parte. S'a ținut însĕ Sâmbăta în 8 Febr. v. sub presidiul d-lui protopop V. Voina. Ședința Sinodului a decurs în liniște. S'au dat socotelile în regulă și au fost aleșĭ epitropĭ din sînul majorității Nicolae Stanciu și Achim Toma. Asemenea și comitetul de 9 membri s'a ales tot din majoritate, deși protopopul a sfătuit sĕ se alégă unul séu doi și din minoritate. Incât pentru neînțelegerile ivite între preot și poporenĭ din causa cantorului, d-l protopop a declarat în Sinod, că va merge Mercurĭ în 12 Febr. v. la Hĕrman spre a cerceta casul ca fiind însărcinat de către consistoriul din Sibiiu.

In memoria regretatului Dr. D. P. Bàrcianu în loc de cunună trecĕtóre pe mormênt, medicul de stab superior din Brașov, *d-l Dr. Ioan Popp* și soția sa *Constanția* au contribuit 20 coróne pentru fondul sĕracilor din Rĕșinarĭ. Tot-odată în aducerea aminte e rĕposaților, mult iubiților și neuitaților lor părințĭ, respective socrii, *Șerban* și *Stana Dancășiu*, din Rĕșinarĭ, au contribuit 20 coróne pentru fondul bisericei din acéstă comună.

Succesiunea Momulo-Cardini. Inaintea curții de apel secția II din Bucurescĭ a venit Vinerĭ în continuare procesul pentru revendicarea succesiunei de 4 milióne a defunctei Momulo-Cardini. „Adevĕrul" scrie: D. Take Ionescu din partea moștenitorilor, carĭ au fost despoiațĭ de acéstă moștenire, a susținut într'o pledoarie de câte-va óre temeinicia acțiunei în revendicare și a arătat cum actualii detentorĭ ai acestei moștenirĭ o dețin pe nedrept, adevĕratele rude ale defunctei fiind apelanții. La órele 6 séra, procesul s'a amânat în continuare pentru Joi, când va termina pledoaria sa d-l Take Ionescu și vor vorbi tot pentru admiterea apelului d-nii M. Ferechide și B. Delavrancea.

Marconi și camera italiană. Camera italiană a desbătut în 20 Februarie proiectul relativ la înființarea unei *stațiunĭ radiografice* după sistemul Marconi, cu destinațiunea de a mijloci comunicația cu o stațiune analógă din America de sud, precum și cu cele-lalte stațiunĭ deja esistente și carĭ se vor înființa în viitor.

Deputatul Malvezzi (Bologna) esprimă mândria orașului natal al lui Marconi și bucuria, că prin acest proiect se onoréză numele lui Marconi. In același sens vorbesce *Galletti*, raportorul *Crespi* și alțĭ deputațĭ, carĭ toțĭ șĭ-au esprimat bucuria, că un fiu al patriei lor a făcut o invenție atât de importantă. Proiectul a fost votat în unanimitate.

Diarul „Figaro" este întemeiat pe acțiunĭ. Dilele acestea acționarii au ținut adunare generală, la care gerantul a presentat bilanțul. S'au încassat 2,984.910 fr. 10 ct. S'au cheltuit 2,533.874 fr. 76 ct. (Redacția a costat 696,255.29 francĭ). Venitul curat al diarului „Figaro" în cursul anului 1902 a fost aprópe o jumĕtate milion de francĭ, ér adăogând aicĭ și cele 10% date gerantului, carĭ s'a pus la cheltuielĭ, venitul curat al acestui mare diar întrece suma de ½ milion.

Un preot martir. Din Pittsburg (America) se anunță, că preotul Martin *Toma* fiind chemat la un bolnav, s'a dus. de și bolnavul suferea de vĕrsat așa încât și rudele îl ocoliau. Preotul a spovedit pe muribund, ér a doua di cădù și el la pat, din care nicĭ nu s'a mai sculat. La înmormêntarea lui era de față întreg orașul, precum și cincĭ-decĭ de preoțĭ.

Impĕrătésa Eugenia și gardistul. Vĕduva lui Napoleon III, fiind vara trecută în Paris s'a dus la Tuilerii, unde locuia odinióră ca împĕrătésă. In parc s'a aplecat și șĭ-a rupt o flóre de suvenir. Un polițist a somat-o sĕ se legitimeze. Scena acésta a fixat-o un fotograf—amator și tabloul „împĕrătésa și gardistul" se află expus adĭ în mai multe vitrine din Paris și Roma.

La curtea cu jurați din Deva s'a pertractat în 16 l. c. un proces interesant. Acusatul era Mihail *Szentgyorgyi*, pantofar în Orĕștie. El era învinuit, că în 10 Ian. a. c. a atacat cu un cuțit, în coridorul judecătoriei cercuale din Orĕștie, pe subjudele Dr. *Biro* Kalman, când acesta eșise din oficiu. Din causa îmbrăcămintei de iérnă, cuțitul n'a făcut decât o rană de 2½ cm., care în timp de 8 dile s'a vindecat. Cu tóte acestea, datele investigațiunei adeveresc, că acusatul a voit sĕ ucidă pe sub-jude. *Acusatul* s'a apĕrat cu multă dibăcie. El declarà, că nu póte fi vorba în casul de față de-o intenție de omor premeditată; a scos cuțitul numai atuncĭ, când sub-judele Biró l'a lovit în cap c'un baston; vrênd sĕ se apere, a aplicat subjudelui o împunsătură la abdomen, fără intenția de a ucide. Acusatul istorisi apoi, că sub-judele a avut relații intime cu nevastă-sa, despre ceea-ce s'a convins din mărturisirea nevestei sale rĕposate, care a spus, că noul copil ce i-s'a născut e fructul acelor relații amoróse. Sub-judele a dat un timp óre-care ajutor pentru întreținerea copilului, mai în urmă însĕ n'a mai dat ajutorul, deși l'a provocat în diferite rêndurĭ sĕ se îngrijéscă de întreținerea copilului. In causa acésta voia sĕ vorbéscă cu sub-judele, care, când s'a întêlnit cu el pe coridorul edificiului judecătoriei, l'a lovit cu bâta în cap, ér el, ca sĕ se apere, ș'a scos cuțitul, care-l pórtă tot-déuna cu sine, și i-a aplicat lui Dr. Biro o împunsătură. — Sub-judele Dr. *Biro* recunósce, că a avut scurt timp relații cu femeia acusatului, a și ajutat'o din compătimire, fiind-că bărbatul nu se îngrijia de ea și de copil; vĕdênd însĕ, că bărbatul ei vré sĕ-i stórcă bani, nu i-a mai dat ajutor. *Procurorul* a cerut în rechisitoriu condamnarea acusatului pentru încercare de omor. — Apĕrătorul *Tolnay*

---

dér pasĕrea négră nu se sperià de loc, îșĭ întórse numai un ochiŭ către Ionel și se apropià și mai tare de drum. Atuncĭ Ionel bătù în pălmĭ așa de tare, încât ai fi credut, că audĭ o detunătură de pușcă, corbul însĕ nicĭ nu se sinchisia. Uite ce póma dracului de pasĕre! dise Kușin și îșĭ continuà drumul mai departe.

Așa către amĭadĭ, când Ionel făcuse aprópe jumĕtate drumul, se urdì un viscol. In aer sburau norișorĭ de zăpadă, plutiau în stânga și în drépta mânațĭ de vênt și acopereau fața lui Ionel. Une-orĭ se ridicau imediat înaintea piciórelor lui grămedĭ de fulgĭ, par' că ar fi vrut sĕ-l oprésca în drum, după aceea îi dedea vêntul brâncĭ pe dinapoi, mânându-l înainte. Zarea era întunecată de norĭ negri, vêntul șuera măturând zăpada și acoperind orĭ-ce urmă. Ómenii și caii, carĭ se iviau din când în când, apăreau și dispăreau, ca nisce petrii în apă. Ionel închidea ochii și mergea înainte, urmat de șuerăturile vêntului. Il dureau șoldurile și picióreIe i-se îngreunaseră.

Bodogănind șovăia prin zăpadă și îșĭ aducea cu ciudă aminte de mă-sa: „Ea șéde sub scut sigur acasă — ér eu trebue sĕ umblu pe drumurĭ!"...

Obosela îl cuprindea din ce în ce mai mult, așa că acum nu se mai gândia la nimica și nu doria nimic alta, decât sĕ soséscă cât mai curênd în oraș, sĕ se odichnéscă și sĕ bea un ceaiŭ. Cu spinarea încovoiată și cu capul aplecat mergea înainte ca un taur, și habar n'avea, ce se petrecea împrejurul lui, până ce prin vuietul produs de furtună nu se audì fluieratul unei fabricĭ. Se oprì, se uita în sus și din pieptul lui eșì un adênc suspin. Apoi îșĭ scóse banii din buzunar și îi băgà în gură, pentru-ca orășenii, audindu-le zingănitul, sĕ nu cadă în ispită.

Invĕlit într'un lințol de zăpadă, orașul avea înfățișarea unui nor greu, coborît pe pămênt. De-odată se audiră clopotele de la biserici. Vêntul le ducea sunetele departe și le îneca în vuietul sĕu. Ionel îșĭ luà căciula din cap, îșĭ făcù semnul crucei și dise: „Ĕtă-me-s la țintă!"

(Va urma.)

I. susţinù în apěrare, că nu acusatul, ci sub-judele a atins ordinea de drept prin aceea, că a nimicit fericirea familiară a acusatului, şi acésta este causa pentru care omul amărît a ajuns pe banca acusaţilor. Curtea cu juraţi a adus verdict *negativ*, în urma căruia acusatul fù *achitat*. — După-cum suntem informaţĭ subjudele Biro Kalman a fost advocat în Budapesta, apoi s'a dus la Deva unde a funcţionat ca sub-jude la tribunalul de acolo. De aicĭ fù transferat la Orĕştie tot ca sub-jude. Se ḑice, că e de origine jidov.

Triumful femeilor la Academia francesă. In ultima sa şedinţă publică anuală Academia francesă a fost galantă cu sexul frumos. Numĕrul premiilor decernate femilor e un elocvent argument în favórea virtuţilor femeescĭ. Omagiile au fost împărţite: d-şórei Desbat, fondatórea, directricea şi umila servă a unui asil de bóle incurabile; d-şórei Jeanne Schneider, o órbă, care a făcut o adevěrată minune fondând şi conducênd ea însăşĭ o şcólă de orbĭ.... şi altele dece, pentru tot atâtea fapte marinimóse. Discursul rostit de eminentul academician Houssaye a fost un adevĕrat panegeric al femeii. In afară însĕ de domeniul carităţii triumful a fost atât de mare în domeniul literaturei, şi dómna contesă *Mathieu de Noailles* a fost lăudată după cum se cuvenea de academicianul Gaston Boissier, care a ḑis între altele următórele: „Am făcut ca tótă lumea, am fost supuşĭ cu toţii de lirismul spontan, de imaginaţiunea culorată şi bogată, de sensualismul naiv, de transporturile de admiraţie în faţa naturei, de beţia de viéţă şi pe acéstă frunte încântătórea am pus o corónă". D-na contesă de Noailles e autórea a două volume: *Coeur innombrable* şi *Ombre des jours*. D-na contesă Noailles pe lângă arta de a face versurĭ şi de a le spune, e de o rară frumseţe şi e născută.... Brâncoveanu.

Căsĕtoria la loterie. Italia are un gust funest pentru jocurile de noroc: se vor pune la Milan patru-decĭ şi trei de fete tinere la tombolă. Ideia e fórte ingeniósă: câştigurile ce se vor pune la loterie vor fi alese printr'un concurs de frumuseţe şi preţul unui bilet e de zece lire. Cu reţeta adunată se va constitui zestrea loturilor. Primul câştig are zestre un milion şi pentru-ca sĕ câştigĭ un milion şi o nevastă frumósă, un om de o inteligenţă mijlocie va risca lesne dece francĭ. Décă câştigă, libertatea sa rĕmâne întrégă, nu e obligat sĕ se căsĕtorésca.. cu numĕrul câştigător va împărţi zestrea cu tînĕra fată, ḑicêndu-şĭ rĕmas bun. De ce însĕ sĕ nu încerce a doua óră norocul — nu-i óre şi căsĕtoria în sine o adevĕrată loterie? Trebue dér sĕ pontezĭ cât ai noroc. Intêmplarea e lucru sfânt. Athenienii trăgeau la sorţĭ archonţii lor şi nu erau nenorociţĭ. Credeau că zeii aleg mai bine decât ómenii şi se lăsau în mânile lor — ei carĭ au fost cei mai înţelepţĭ dintre ómenĭ.

Scirĭ locale.

Representanţa comunală a oraşului Braşov este convocată în adunare generală ordinară pe diua de Mercurĭ în 25, eventual Joi în 26 Februarie 1903 la órele 3 p. m. în sala din casa sfatului. Intre cele 29 puncte, ce se vor desbate la acéstă adunare, este şi propunerea asupra cererii medicului veterinar D. Popoviciŭ pentru acordarea unui ajutor, precum şi a unui relut de cuartir în locul locuinţei sale naturale de la abatoriu.

Tinerimea română din Braşov (Scheiŭ-Cóstă) invită la petrecerea poporală împreunată cu dans, ce o va aranja Sâmbătă, în 15 (28) Februarie 1903, în sala cea mare de la „Schützen-haus". Inceputul la 8½ óre séra. Preţul de întrare: De persónă 1 cor. Biletele vêndute înainte à 80 banĭ. Venitul curat este destinat pentru ajutorarea sodalilor românĭ sĕracĭ şi pentru înmulţirea bibliotecii societăţii sodalilor românĭ din Braşov. Bilete înainte se află de vêndare la comitetul aranjator. NB. Ofertele marinimóse se primesc cu mulţămită şi se vor publica.

Lecţii din limba francesă dă o profesóră diplomătă de origine francesă atât din gramatică, cât şi din literatură şi conversaţiune, cu preţul fórte eftin de 1 corónа pe o óră, atât în locuinţa respectivului, cât şi acasă la D-sa. Detailii în Villa Kertsch, la camera Nr. 12.

Un apel de peste Ocean.

Pittsburg, Pa, 1 Febr. n. 1903.
(America de Nord.)

St. D-le Redactor! La Pittsburg şi în apropiere suntem peste 200 Românĭ. După două consfătuirĭ, o parte ne-am decis a înfiinţa o *reuniune română*. La 1 Ian. 1903 am făcut primul pas, formând reuniunea şi alegênd conducĕtorĭ.

Reuniunea nóstră o facem cunoscută sub numele de „*Vulturul*", reuniune română în America. Scopul reuniunei e a forma o bibliotecă şi a păstra simţĕmintele naţionale între Româniĭ aflătorĭ în jurul ei. Aprópe fie-care grupă din naţiunile lumei aflate în America au reuniunĭ şi societăţĭ prin carĭ caută a-şĭ păstra limba şi obiceiurile strămoşescĭ.

Numele de Român e fórte puţin cunoscut păn' acum, ér numĕrul nostru, care până în timpul de faţă a crescut binişor, ne impune a ne arăta pe faţă sub numele nostru adevĕrat. Tricolorul român e menit sĕ fâlfăe în ḑile de sĕrbătóre sub ceriul liber, alăturĭ de drapelul puternicei republice americane.

Românii aflătorĭ aicea mai mult séu mai puţin scim toţĭ carte, timp de cetit avem în fie-care ḑi câte niţel. Dér ce sĕ cetim? Cărţĭ românescĭ nu găsim, ér englezesce nu scim toţĭ, şi chiar décă am sci, nu voim sĕ uităm românesce. Am abonat ḑiarele sĕptĕmânale din Transilvania, acestea însĕ ni-s prea puţin; când ne sosesc, în o séră le cetim cu anunţurĭ cu tot.

Pentru a ne puté găsi mai des unii cu alţii, reuniunea va forma cu o parte din membri un cor şi se va pregăti a puté da din când în când câte un concert, la care va invita pe toţĭ Românii şi prietenii lor. Concertul va fi după împrejurărĭ, la început mai simplu, dér cu timpul se va înbunătăţi Câte greutăţĭ avem de întêmpinat, nu le mai scriem, căcĭ nu ne folosesce la nimic. Fie-care am plecat de acasă plinĭ de viéţă şi speranţă în viitor. Am trecut Oceanul şi am ajuns în acéstă ţéră depărtată. Imprejurările ne-au ajutat pe unii, de aḑĭ suntem mulţumiţĭ că am venit, căcĭ ne-am deprins cu lucrul şi împrejurările de aicea.

Un alt rĕu însĕ cresce între noi şi cu cât trece timp mai mult, cu atât se agravéză. Suntem ameninţaţĭ a decădé moralicesce. Avem între noi tinerĭ, carĭ speră a se reîntórce în patrie. Cum sĕ nu fie durere, când după un timp îndelungat de lipsire de acasă, la reîntórcere va veni tîmpit moralicesce şi cu limba maternă pe jumĕtate uitată?

Ca sĕ luptăm contra acestui rĕu ne trebue cărţĭ şi reviste române. Puterile nóstre deşi unite, sunt prea fragede de astă-dată pentru a puté forma o bibliotecă din propriele nóstre mijlóce. Cu speranţă în suflet, că vom găsi sprijin şi inimĭ generóse, facem apel la naţiunea română, a-ne da mână de ajutor pentru a puté păstra şi în viitor limba şi obiceiurile străbune, carĭ ne-au fost şi ne sunt atât de scumpe.

Daţi-ne cărţĭ şi vĕ vom fi recunoscĕtorĭ.

Fie-care Român e rugat a ne încuragia, donându-ne óre carĭ cărţi, pe carĭ dênsul le-a cetit şi acum póte le ţine făr' a beneficia cineva de ele. Domnii donatorĭ sunt rugaţĭ a-şĭ scrie numele pe fila primă a cărţei, cu acésta ne va înlesni compunerea unui registru de donatorĭ.

Cărţile binevoiţĭ a le trimite la Administraţia „Gazetei", de unde după ce se vor strînge un óre-care numĕr, ni-se vor trimite la America.

Cu speranţa, că apelul nostru va înduioşa inimile române generóse,

Semnăm cu tótă stima:

Ilie *Mărtin* preşedinte, Vasilie *Bozoşanu* vicepreşedinte, Aureliu *Lăpădat* secretar, Ioan *Bozoşan* cassar, Dumitru N. *Grapa* controlor.

Gligorie *Bartuşan*, George *Mărtin*, Veniamin *Muntean*, Zosim *Muşoiu*, Vasilie *Braicu*, Traian *Ciotloş*, Niculae *Bozoşian*, Ioan *Onic Varga*, Irimie *Toma*, Octavian *Lăpadat*, Ştefan *Nyergeş*, Areta *Varga*, Petru *Bradi*, Vasilie *Câmpian*, Zaharie *Andrei*, Nicolae *Dancu*, Ioan *Cheţian*, Niculau *Gergelu*, Achim *Lazaru*.

Stărĭ deplorabile.

Bicaz, 25 Ian. 1903.

— Fine. —

Alegerea s'a început cu oficianţii mai micĭ; s'a ales apoi un sub-primar în persóna lui Wivirszki Iozsef, fost cassier şi pe lângă cassierie i-s'a dat şi acest post, care l'a ţinut un Român destul de vrednic. Românii sunt astfel înlăturaţĭ şi s'a dat oficiu duplu unui poleac, care de altcum nicĭ nu ar avé, după lege, dreptul sĕ fie amploiat, deórece are crişmă. Mai în urmă voind solgăbirĕul Bógháty sĕ aducă pe tapet alegerea juraţilor, a fost interpelat de popor, nu de inteligenţă, cu cuvintele: „Sĕ vedem cum stăm mai întâiŭ cu ciobanul, şi apoi strungar". In urma acésta d-l solgăbirĕu faţă de Teodor Cruşitu, Ioan Candea, George Görög, Nicolau Bucur şi George Pantea candidaţĭ românĭ şi după lege toţĭ capabilĭ de purtarea oficiuiui de primar, spre mulţumirea mai sus numiţilor domnĭ şi a altora de tagma lor a numit pe favoritul sĕu Miklos Lukács, fără ca din cei concurenţĭ sĕ candideze trei, ca apoi alegĕtorii sĕ alégă pe cine voesc, după cum scrie legea. De acésta procedură nelegală poporul s'a scandalisat până la estrem şi a protestat, dér fără resultat. Rĕspunsul a fost: Cine nu e mulţămit cu alegerea, sĕ apeleze. Apoi pe Csató Iozsef fost subnotar şi căruia asemenea i-a espirat mandatul, l'a declarat ales pe viéţă, cu tóte că a fost publicat şi concurs tot din partea solgăbirĕului pentru acest post la care au şi concurat George Ţifrea şi Demetriu Colceriu. Insĕ vĕdênd ei, că în împrejurărĭ normale nu le va succede sĕ mai pună acest spin pe spatele nóstre, au esplicat legea, respective nisce hotărîrĭ aduse de forurile mai înalte, în favorul lor şi au ḑis, că personalul ajutător se alege pe viéţă şi prin urmare şi subnotarul nostru e pe viéţă ales. Poporul de asemenea şĭ-a manifestat indignarea şi faţă cu acéstă procedere.

Óre unde e legea, d-le solgăbirĕu? Noi scim că trăim într'o ţéră cu legĭ constituţionale, administrative etc. Séu ţĭ-ai uitat, că d-ta trebue sĕ fii executorul legii? Séu legea se póte înţelege aşa cum voesce fiesce-care în favorul sĕu? De ce în comunele sĕcuescĭ din împrejurime nu se procede aşa? Pentru-că acésta e comună românéscă? Ne pui în spate ómenĭ, carĭ nu ne voesc binele, ci dinpotrivă.

Astfel de lucrurĭ ar trebui sĕ trezéscă din letargie pe preoţii noştri. Ar trebui sĕ-şĭ cunóscă chemarea lor de luminătorĭ ai poporului. Ei sunt chemaţĭ în prima linie, sĕ apere interesele nóstre publice şi private. Lucru trist, că pe ḑi ce merge naţionalismul, acest lucru sfânt, care e basa la tot binele, tot mai mult degeneréză şi noi devenim tot mai mult indiferenţĭ de acéstă devisă, care aşa ḑicênd este unica ce ne mai nutresce şi susţine.

Las sĕ judecaţĭ d-vóstrĕ, d-le Redactor, şi lumea din acestea, că cine este causa de în comuna nóstră cu 6200 locuitorĭ românĭ ajung în frunte alte limbĭ, carĭ sĕ înbogăţesc cu mulţimea de jidanĭ dimpreună, certele şi intrigele între inteligenţa română de la noi sunt necontenite, ér inimicii noştri rîd în pumnĭ. Étă şi causa pentru care bĕtrânul d-n Ioan Urziceanu, notarul nostru, acest unic sprijin al poporului a luat posiţie pasivă şi e alb ca neaua şi aḑi-mâne îl vom pierde din sînul nostru, când apoi va fi vai de noi. De ce, mai încolo, din societăţile nóstre înfiinţate altele au apus cu ruşine, ér altele sunt aprópe de nimicire, şi de ce, în fine, noi şi poporul sĕrăcim pe ḑi ce merge tot mai mult, ba poporul a ajuns la sapă de lemn. O, treziţi-vĕ până mai e timp, până nu se va scârbi de tot poporul ajuns la sapă de lemn. Fie-vĕ frică de Dumneḑeu, care nu dórme, şi de spiritele strămoşilor noştri, că-şĭ vor rĕsbuna pentru ruşinea ce li-o causaţĭ, căcĭ sĕ vede că dreptatea şi satisfacţiunea atât la forurile civile, cât şi la celea bisericescĭ, sunt puse ad acta.

In contra alegerii s'a dat recurs.

Unul din cei presenţĭ.

Representaţii, concerte şi petrecerĭ.

Reuniunea meseriaşilor şi economilor din Alba-Iulia invită la producţiunea declamatorică teatrală împreunată cu dans, ce se va aranja Sâmbătă în 28 Februarie st. n. 1903. în sala cea mare de la hotelul„ Europa". Inceputul la 7½ óre séra. Preţul de întrare: Locul 1. 2 cor., locul 2. 1.50 fil., locul 3. 1 cor. locul de stat 60 fil. Bilete se pot procura în prăvălia d-lui P. S. Cirlea, ér séra la casă. Venitul curat este destinat pentru cassa Reuniunei. Contribuirĭ peste taxă se vor primi cu mulţămită şi se vor publica.

Programa: 1. Duşmancele, de G. Coşbuc predată de d-şórele Letiţia Pleşa şi Elena Pleşa. 2. „Otrava de hârciogĭ", comedie într'un act de A. Pop. 3. „Mai am un singur dor", de G. Şorban, cântată solo de domnişóra Elena Pleşa acompaniată cu ochestra. 4. „Peneş curcanul" de V. Alexandri, declamat de d-nul Traian Novac. 5. „Leac pentru sócre", comedie într'un act de „Trocaru". Dans. P. T. Familii carĭ din eróre nu sunt învitate, sunt rugate a se adresa pentru învitare către domnul P. S. Cirlea.

Convocare.

Domnii membrii ai „*Fondului pentru înfiinţarea unei şcóle de fetiţe în Cluşiŭ*" sunt rugaţĭ a participa la: *Adunarea generală*, ce va avé loc Marţĭ în 3 Martie a. c, la órele 3 p. m. în localităţile casinei române din Cluşiŭ.

Ordinea de ḑi: Deschiderea adunării generale. Raportul secretariului. Raportul cassarului. Alegerea comitetului pentru un nou period de patru anĭ. Propunerĭ. Inchidere.

Din şedinţa comitetului, ţinută în 14 Februarie 1093.

Pentru comitet:

Dr. Alex de Vaida-Voevod,
preşedinte.

Dr. Ştefan Morariu,
secretar.

NECROLOG. Comitetul parochial al bisericii gr. or. din Oraviţa-rom. aduce cu durere la cunoscinţă încetarea din viaţă a parochului **Nicolae Tatucu**, întîmplată în 7 (21) Februarie 1903 în etate de 55 anĭ, lăsând în urma sa familie numĕrósă şi comuna bisericéscă în mare jale. Asupra defunctului se va celebra Duminecă în 9 (22) Februarie la 11 óre a. m. liturghia, ér progrebania se va oficia d. a. la órele 2 în biserica ort. din Oraviţa-rom. Osĕmintele se vor aşeda în cimitirul bisericii gr. or. din Oraviţa-montană.

Oraviţa-rom., la 21 Februarie 1903. — *Comitetul parochial.*

ULTIME SCIRI.

Bucurescĭ, 23 Februarie. Duminecă după amiaḑĭ s'a ţinut în sala „Dacia" întrunirea studenţilor, convocată de „Asociaţiunea generală a studenţilor universitarĭ", în care s'a protestat contra persecuţiunei la care sunt espuse ḑiarele române din Transilvania, în deosebĭ „Tribuna" din Sibiiu, prin procesele de pressă, ce li-se fac. S'a votat unanim o moţiune în acest sens.

Paris, 23 Februarie. După informaţia ḑiarelor de aicĭ, Sultanul a rĕmas fórte consternat de faptul, că tóte puterile aprobă reformele propuse de Austro-Ungaria şi Rusia.

Proprietar: **Dr. Aurel Mureşianu.**
Redactor responsabil: **Traian H. Pop.**

Dela „Tipografia A. Mureşianu“ din Braşov,

se pot procura următórele cărţi:

(La cărţile aici înşirate este a se mai adauge :e lângă portul postal arătat, încă 25 banî pentru recomandaţie.)

Cărţî pentru comercianţi şi funcţionarî de bancă:

Introducere în contabilitate şi contabilitatea înpartidă simplă, de *I. C. Panţu.* O carte bună pentru a învěţa cu uşurinţă contabilitatea Paginî I—VIII + 213. Preţul 2 cor. (+ 20 b. p.)

„Curs complet de corespondenţa comercială“ de *I. C. Panţu.* Conţine modele de circulare, scrisorî de informaţiunî, recomandaţiunî şi acreditive; scrisorî în comerciul cu mărfurî, comisiune şi espediţiune; cestiunî cambiale, afacerî cu efecte, monede, cupóne etc. Preţul 3 cor. 20 b. (+ 20 b. p.)

Al doilea capitol din contabilitatea duplă, de *I. C. Panţu.* Acéstă broşură conţine: *afacerile de credit cambial şi afacerile de bancă.* Preţul broş. 2 coróne (+ 10 banî porto).

Un capitol din Contabilitatea duplă de *I. C. Panţu.* Tractéză principiile contabilităţii duple ilustrate cu diferite esemple. Preţul 1 cor. (+ 10 b. p.)

Procent, Promil, Interese şi Teoria conturilor curente de *I. C. Panţu.* Arată calcularea intereselor pe anî, pe lunî şi pe dile într'un mod practic; sunt mai multe esemple esplicate aměnunţit. Preţul 80 b. (+ 10 b. porto.)

Cursul losurilor private

din 18 Febr. 1903.

	cump.	vênd.
Basilica	19 30	20 30
Credit	434.—	439 —
Clary 40 fl. m.	182.—	186 —
Navig pe Dunăre	182.—	186 —
Insbruck	85.—	89 —
Krakau	74 —	77.—
Laibach	75 —	78.—
Buda	180 —	183.—
Palffy	179 —	18[illegible].—
Crucea roşie austriacă	55.60	56 60
„ „ ung.	28 35	29 [illegible]
„ „ ital.	28.25	29.25
Rudolf	74 —	76.—
Salm	235.—	240.—
Salzburg	75.—	78 50
St. Genois	280 —	310. —
Stanislau	74 —	78 —
Trientine $4^1/_2\%$ 100 m. c.	441 —	445 —
„ 4% 50	44.25	46.—
Waldstein	68.—	72.
„ de 10 francî	32.—	36 —
Banca h. ung. 4%	—.—	—.—

Cursul pieţei Braşov.

Din 24 Februarie n. 1903.

Bancnot rom. Cump.	18.80	Vênd.	18.84
Argint român. „	18.60	„	18.76
Napoleond'orî „	19.04	„	19.07
Galbenî „	11.20	„	11.30

Ce la vice-comitele comitatului Brassó.

Nr. 2362—1903

Concurs.

Devenind vacant postul de medic secundar la spitalul public orăşenesc din Brassó, public prin acésta concurs pentru ocuparea acestui post, care se va face prin denumire conform dreptului ce-mî compete după §. 6 cap. IX al art. de lege XIV din 1876

Salariul anual împreunat cu acest post e de C. 1200, cuartir liber cu acea condiţiune, ca respectivul medic sě locuéscă în spital, adausurî de cincî quinquenale de câte 200 coróne şi 24 metri pătraţî lemne de foc Postul de medic secundar al spitalului este împreunat cu drept de pensiune conform regulamentului de pensiune al oraşului.

Doctorii de medicină, carî ar dori sě competeze la acest post, au a şi înainta petiţiunile lor provědute cu documentele prescrise despre cualificaţiune in sensul §. 9 al art. de lege I din 1883 respective §. 63 al art de lege XIV din 1876, la oficiul meu, cel mult până în **18 Martie a. c. la 12 óre a. m.**

Brassó, în 23 Februarie 1903

Dr. Jekel,
vice-comitele.

(861, 1—1)

Călindarul Plugariului.

Se póte procura de la tipografia *A. Mureşianu* — Braşov. Preţul, cu porto, **25 cr.** (50 banî).

Acest călindar, care apare acum în anul XI, cuprinde în afară de datele obicînuite calendaristice, geneologia domnitorilor din Europa, taxele telegramelor şi cele poştale, scala timbrelor, Měsurile, tîrgurile din Ardeal şi Ungaria şi lista advocaţilor românî.

In *partea literară* vedem portretul bine reuşit al repausatului episcop *Mihail Pavel* cu o biografie, de Augustin Paul, Rugăciune (poesie) de M. Eminescu, Restignirea lui Isus, de Sinkiewitz (un admirabil fragment din romanul „Sě-l urmăm“). Călugărenii (poesie) de C. Sandu, Cincî într'o păstaie (poveste de Andersen), Luléua lui moş Radu, Legenda pămêntului şi a muncii, de Dim. Dan, „Al mai tare om din lume“ (poesie în dialect bănăţenesc) de regretatul tîněr poet Victor Vlad Delamarina.

Partea economică este şi în acest an bine representată prin următórele articole: „Duşmanii economiei“ de Ioan Georgescu; „Plantarea pomilor“ de A. Boldor, „Causele de ce sěměnăturile sunt rele“ de N. H. Vechiulescu, „Insecte stricăcióse pomilor şi viilor“, „Ce plătesce banul şi cum îl cruţăm noi?“

După partea economică urméză pe mai multe paginî diferite *„poveţe“*, apoi „Diverse“ şi în fine „Anecdote şi Glume“.

Ca adaos sunt şi anul acesta o mulţime de anunţurî.

Cursul la bursa din Viena.

Din 23 Februarie n. 1903.

Renta ung. de aur 4%	121.15
Renta de coróne ung. 4%	99 50
Impr. căil. fer. ung. în aur $3^1/_2\%$	93 —
Impr. căil. fer. ung. în argint 4%	99.55
Oblig. căil. fer. ung. de ost I. emis.	99.60
Bonurî rurale ungare 4%	93 85
Bonurî rurale croate-slavone	99.60
Impr. ung. cu premii	201 —
Losurî pentru reg. Tisei şi Seghedin	159.—
Renta de hârtie austr.	100.80
Renta de argint austr.	100.80
Renta de aur austr.	121 10
Rente austr. 4% de coróne	101.10
Losurî din 1860.	154 25
Acţii de-ale Băncei austro-ungară	15.78
Acţii de-ale Băncei ung. de credit	738.—
Acţii de-ale Băncei austr. de credit	686.75
Napoleondorî	19.08
Mărcî imperiale germane	116 $97^1/_2$
London vista	239.90
Paris vista	95.35
Note italiene	95.30

Brassóvármegye alispánjától.

Sz. 2362—1903.

Pályázati hirdetmény.

Brassó rend. tanácscsal biró szab. kir. város tulajdonát képező polgári közkórháznál a kórházi másodorvosi állás megüresedvén, annak kinevezés folytán leendő betöltése végett az 1876 évi XIV t. cz. IX fejezetének 68 §-ában megszabott jogomnál fogva ezennel pályázatot nyitok.

Ezen állással 1200 korona évi fizetés, szabad lakás azon kötelezet tség mellett. hogy az illető orvos a kórházban lakni tartozik és 200 200 koronából álló öt ötödéves pótlék, valamint 24 ürméter faátalány jár. A kórházi mádodorvosi állás a városi nyugdijszabályzat értelmében nyugdij jogosultsággal van egybekötve.

Pályázni kivánó orvostudorok felhivatnak, hogy a szabályszerüen felszerelt s az 1883 évi I. t cz 9 §-a, illetve 1876 évi XIV t. cz. 63 §-ában előirott képesitést igazoló okmányokkal ellátott folyamodványai kat hivatalomhoz legkésőbb folyó évi **Márczius hó 18 délelőtt 12 óráig** beterjeszszék.

Brassó, 1903 évi febr. 23-án.

Dr. Jekel Frigyes
alispán.

(861)

„AURORA“,

societate de împrumut şi păstrare în Năsĕud.

CONVOCARE.

Domnii membrii ai societăţii de împrumut şi păstrare „Aurora“ sunt învitaţî a participa la

a XXIX-a adunare generală ordinară

care va avé loc **Duminecă în 22 Martie 1903 la 10 óre** a. m. în localitatea institutului din Năsĕud.

Pentru casul când acéstă adunare nu s'ar puté ţinea din lipsa voturilor recerute, prin acésta se convócă tot-odată a doua adunare, care va avé loc în **29 Martie 1903** la órele şi locul fixat, în care vor aduce hotărîrî valabile membrii presenţî

Ordinea dilei:

1. Raportul direcţiunei şi al comisiunei censurătóre
2. Statorirea bilanţului pe anul 1902, distribuirea profitului, darea absolutoriului pentru anul de gestiune espirat
3. Alegerea directorului pe timp de 3 anî.
4. Alegerea a doi membrii în consiliul administrativ pe timp de 3 anî.
5. Alegerea comisiunei censurătóre pe timp de un an.
6. Propunerile consiliului administrativ şi eventual alte propunerî insinuate în sensul statutului.

Năsĕud, 21 Februarie 1903.

(863, 1—3) **Direcţiunea.**

Tipografia A. Mureşianu, Braşov.